

Jaunākās grāmatas ģimnāzijas bibliotēkā

MĀRA ZĀLĪTE

PARADĪZES PUTNI

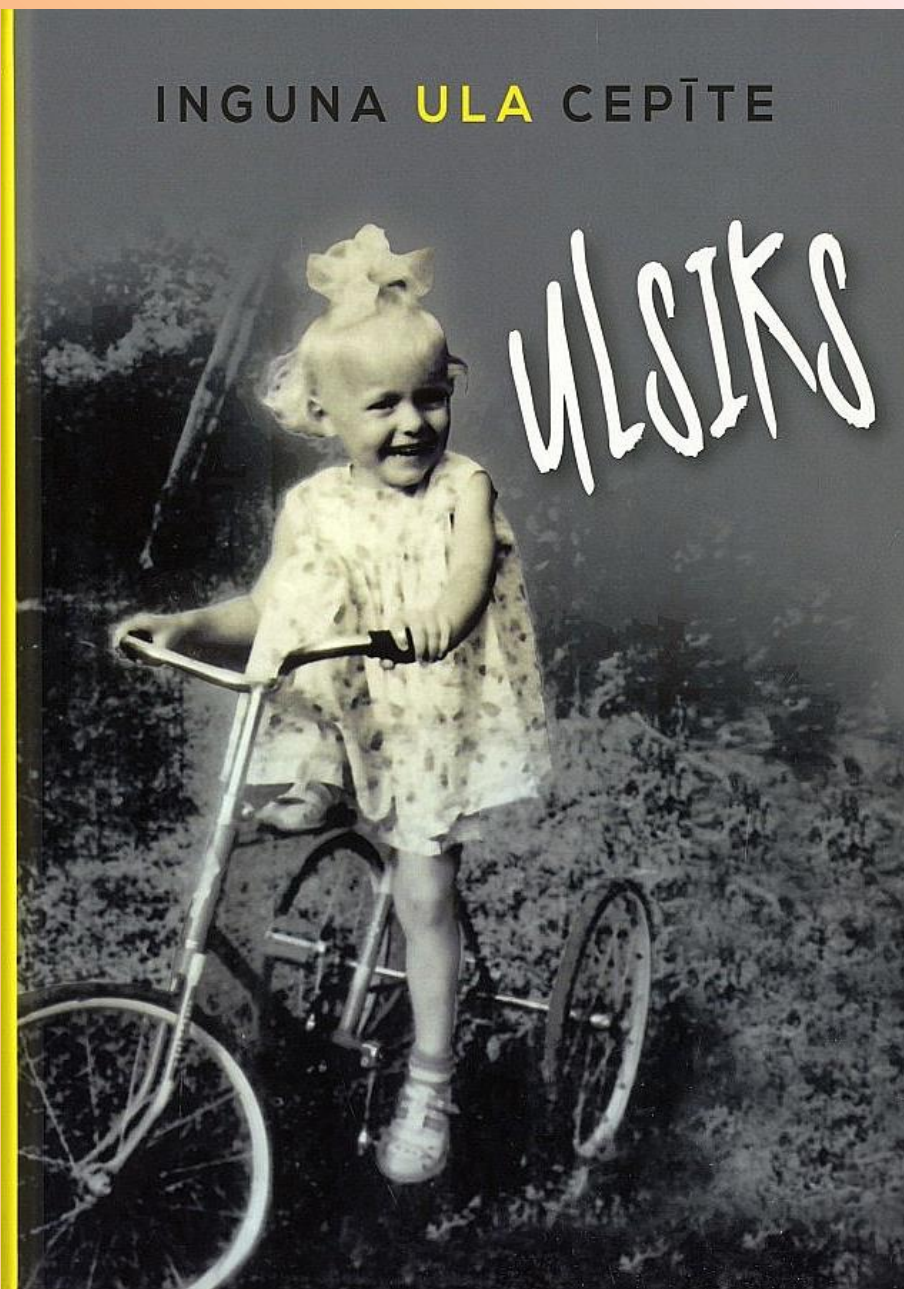

“Cērt ledu — uzcērt sudrabu, cērt sudrabu — uzcērt zeltu. Māra Zālīte pēc "Pieciem pirkstiem" spoži turpina un atbur Kurzemi vaļā laikos, kad īstie vārdi bija jāpatur sevī. Vistu paradīze, pioniera dievagodavārds — tā tikai virskārta. Tur, dziļumos uz vientuļa perona kāda māte gaida savu meitu no Sibīrijas — lēni, viena un ilgi. Apburoši viegli pieskārieni pasaulei sapņa gaismā mijas ar atskārsmi par dubļos iemītiem likteņiem.”

Inga Ābele, rakstniece

«Pa gaišu taku ir viegli iet pat tumšā laikā. Ingunas Cepītes grāmata ir tāda taka 20. gadsimta 60. un 70. gados — uz bērnību un caur bērnību līdzās ķibeļu magnētam Ulsikam (tā sauc meiteni!) delverībās un pasaules vērojumā, kas neizdālā vērtējumus, bet dalās priekā par katras dienas pirmreizību. Mūzikas klātbūtne un stāsti par vecāku koncertbraucieniem ir liecība par grāmatas autobiogrāfiskumu, kas šķietami bērniem rakstīto pārvērš par laikmeta dokumentu.»

*Anita Rožkalne,
literatūrzinātniece*

Silvija Kristapsone

ZINĀTNISKĀ PĒTNIECĪBA STUDIJU PROCESĀ

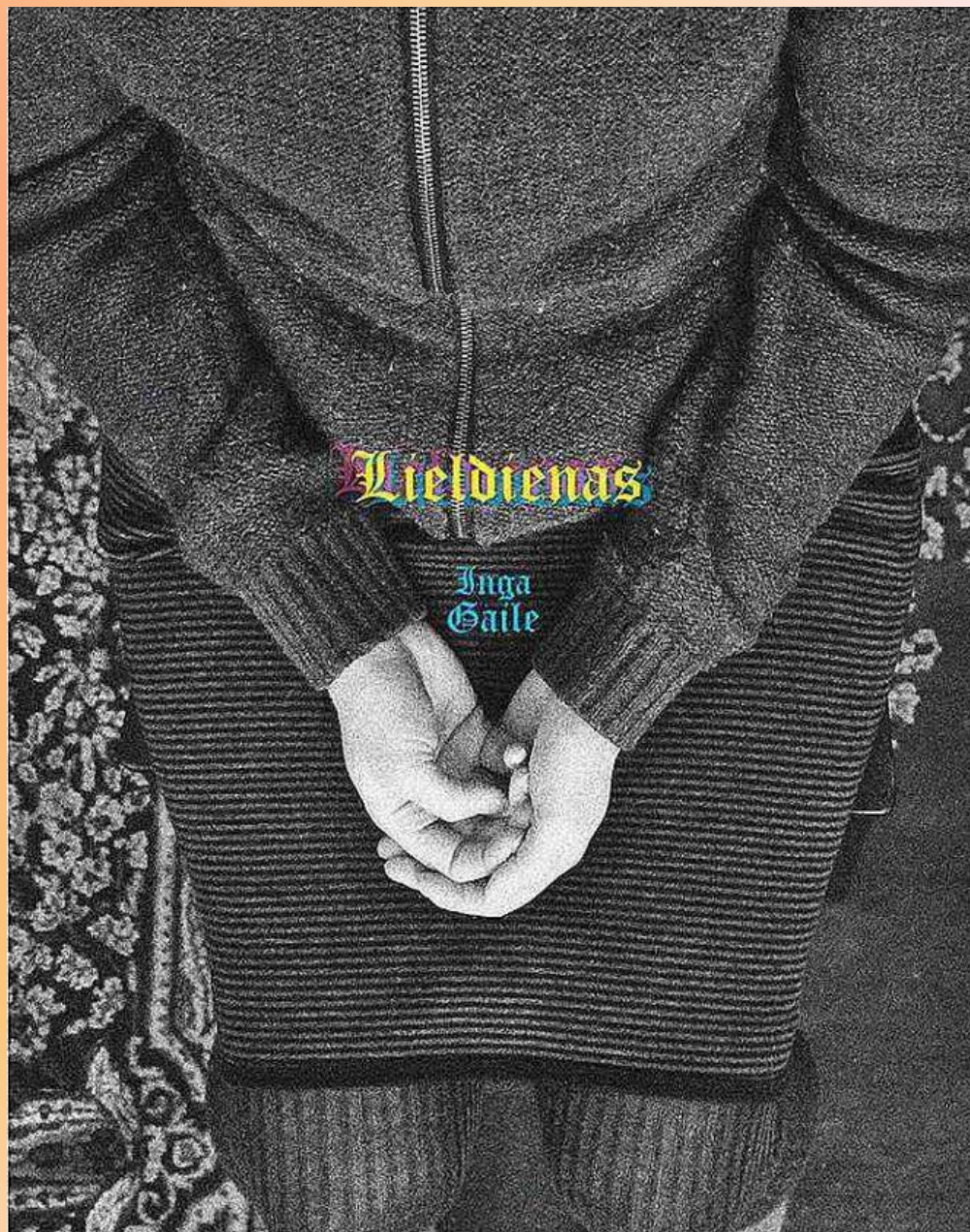
Mācību līdzekļa mērķis ir izskaidrot zinātniskās pētniecības metodoloģijas jautājumus sociālo zinātņu nozarēs. Grāmata paredzēta, pirmkārt, bakalaura studiju programmas pirmo kursu studentiem, otrkārt, maģistrantūras studentiem, kuri iepriekšējo akadēmisko grādu ieguvuši pirms daudziem gadiem, un, treškārt, citiem interesentiem, dodot iespēju studēt apkopotus un sistematizētus materiālus par šiem jautājumiem. Mācību grāmata, pēc autores domām, noderīga arī vidusskolu un profesionālo izglītības iestāžu audzēkņiem, izstrādājot savus pirmos zinātniskos darbus.

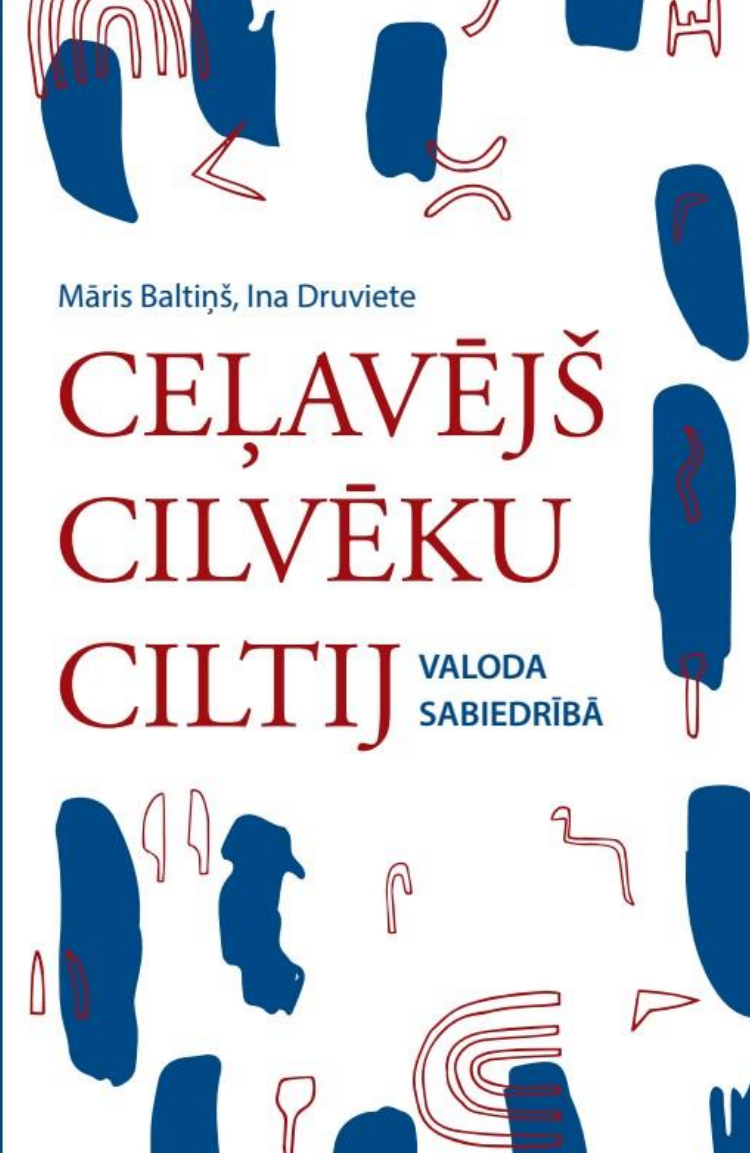

ATBALSTA

“Lieldienas” ir dzejnieces un rakstnieces Ingas Gailes sestais dzejoļu krājums. Tajā autore ved lasītāju sev līdzī ceļojumā 21. gadsimta pasaules īstenībā, kuru brīžiem līdzīgi spējiem zibspuldzes zibšņiem izgaismo biblisko Lieldienu notikumu atplaisnījumi. Skaudras un griezīgas intonācijas, bezjēdzīgu ciešanu un cilvēības aptumsuma tēma šajos dzejoļos mijas ar maigumu un mūžseno vēlmi pēc ticības, cerības, mīlestības.

Māris Baltiņš, Ina Druvieta

CEĻAVĒJŠ CILVĒKU CILTIJ

VALODA
SABIEDRĪBĀ

Grāmatas astoņās nodaļās ir apskatīti jautājumi par valodas izcelšanos un cilvēka evolūciju, valodas funkcijām un lietojumu, valodas apguves mehānismu un valodas prasmi, aprakstīta pasaules valodu daudzveidība un to klasifikācijas tradīcijas, valodu kontakti, to cēloņi un sekas, valodas eksistences paveidi, rakstības izveide un tās loma, kā arī valodas situācijas nozīmīgie komponenti un valodas politikas nozīme valodu konkurences apstākļos.

**Grāmata domāta ikvienam
interesentam, kas vēlas
uzzināt gan par valodu
daudzveidību, gan par to
apdraudošajiem faktoriem,
gan mazāk zināmām
valodām. Autora ceļojuma
apraksts, izzinot valodas,
liks lasītājam aizdomāties
par savas valodas un
kultūras sargāšanu un
attīstīšanu.**

GUNARS JANOVSKIS

PILSĒTA PIE UPES

Romāns

JUMAVA

«Pēc profesijas Ansis ir daiļkrāsotājs, kurš demokrātiju pārkrāso Vadoņa autoritārisma krāsā, lai drīz meklētu sarkano padomju okupācijai, kas pārplūst nacisma izraisītajā holokausta krāsā. Ansis pārkrāso laiku, sevī uzsūkdams tā nepielūdzamo pigmentu. Lēnām pats pārmiesodamies upē, kas, nemitīgi sevī atpakaļ plūsdama, līdz mūsdienām atnesusi šo Latvijas vistraģiskākā laika atspīdumu. Gluži vai maģiskā veidā pārvērsdamies filmā, ko mēs šobrīd veidojam kopā ar Gunaru Janovski. Mēģinot ieraudzīt mūsu pašu atspulgu savā “Pilsētā pie upes”, kurā paradoksālā veidā var saskatīt šodienas Eiropas satraukuma atblāzmu.»

*Vieturs Kairišs,
filmas «Pilsēta pie upes» režisors*

Grāmatas 19 nodaļās autors saistošā valodā, izvērsti, plaši izmantojot statistikas datus, citējot politiķus, žurnālistus un eliti apkalpojošos intelektuāļus pastāsta, kā un kāpēc Eiropa līdz tam ir nonākusi. No vienas puses Marijs lasītāju iepazīstina ar migrācijas procesa iemesliem un iesākumiem Eiropā un tās pieaugumu laikā pēc II pasaules kara, pakāpeniski nonākot līdz A.Merkeles vienā 2015.g. vasarā Eiropā ielaistajiem nelegālo migrantu miljoniem, bet no otras meklē kultūrvēsturiskus iemeslus un filozofisku skaidrojumu Eiropas pašnāvnieciskajai rīcībai, tos atrodot jau Osvalda Špenglera, Stefana Cveiga un Migela de Unamuno saskatītajā rietumeiropiešu eksistenciālajā nogurumā un “dzīves traģiskuma sajūtas” zaudējumā.

